

kommen Klarhed tilvæie i den Mellemtilstand, vi have at gjennemløbe, indtil vore Forsatningsanliggender i det Hele taget blive ordnede. Jeg skjønner ikke, at der er nogen anden Udvei i den Henseende, end at man gjensidigt hjælpes ad at komme derover, og jeg seer et væsentligt Middel dertil i den Omstændighed, at Regnskaberne for alle fælles Anliggender jo ikke nu kunne sondres; et Regnskab, naar det skal være et virkeligt Regnskab, maa om det end omfatter Bevillinger, der hidrøre fra forskjellige Lovgivningsmagter, dog nødvendigvis kun blive eet for de Statsinstitutioner, som ere fælles. Med Hensyn til den første Udtalelse fra min Side, hvorved den ærede Ordfører syntes at antyde, at dette Spørgsmaal skulde være blevet bragt i Bevægelse, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede tillod mig at antyde første Gang, jeg havde Ordet, at jeg dengang ikke lagde nogen synderlig Vægt paa det formelle Spørgsmaal; havde jeg lagt den Vægt derpaa, eller troet, at der under de nærværende Omstændigheder vilde blive lagt den Vægt derpaa, som det senere har viist sig, saa vilde jeg næturligvis have citeret selve Udtrykkene i den kongelige Resolution af 4de Februar, hvorpaa den Distinction, hvorfra man er gaaet ud, støtter sig. Anledningen til, at jeg yttrede mig paa den Maade, som skeet er, var kun at berolige med Hensyn til Tilfredsørelsen af de fornødne Pengemidler til de Udgifter, som maatte udføres til Troppestykker i Slesvig.

Sikkerhed: Det er viist ganske sikkert, at vi fra begge Sider maae bestræbe os for ved en vis Smødeføkken at bringe disse forskjellige Sager i Orden i denne vanskelige Overgangsperiode; men jeg frygter meget for, at Finantsministeriet eller det Ministerium, som har udvirket den vedkommende kongelige Beslutning, ikke i denne Henseende har gjort sig den behørigte Flid, eller rettere sagt ikke har opfattet Forholdene i deres rigtige Sammenhæng. Her er viist begaaet en væsentlig Feil, som i sin Tid vil føre til store Ulemper; og den Forsikring, at Regnskaberne i sin Tid ville blive forelagte under Cæet og reviderede i Fællesskab, betyder jo egentlig Intet; thi hvorledes revideres et Regnskab? Ved Statsrevision,

ikke ved en almindelig Talrevision, men ved Statsrevisionen undersøges, om de forskjellige lovmæssige Bevillinger ere fyldestgjorte eller ikke. Vi skulle lægge Mærke til, at den Bevillingslov, som her er under Dmtale, ikke udelukkende angaaer den Tid, der ligger efter den 4de Februar, men den omhandler hovedsagelig den Tid, der ligger bagved den 4de Februar. Endeel af Regnskabet idetmindste, som ligger bagved den 4de Februar, skal revideres efter Bevillinger, fremkomne i Lovsform ved de forskjellige Statsmyndigheder her, ellers giver man Resolutionen af 4de Februar en tilbagevirkende Kraft og tilintetgør Finantslovens Betydning for den løbende Tid; thi Finantsloven supponerer og omfatter idetmindste ikke Tillægsbevillinger, Tillægsbevillinger ere kun en Udsvikling af Finantsloven. Dersom man altsaa bliver staaende ved, som det forekommer mig, denne misforstaaede Opfattelse af Bestemmelsen i den kongelige Resolution af 4de Februar, saa vil man komme til at savne lovbundne, lovmæssige Bevillinger, hvorefter Regnskabet indtil den Tid kan revideres. Vilde man have bragt en virkelig Smødeføkken i denne Retning tilstede, saa havde man ikke tilveiebragt den kongelige Resolution af 4de Februar; thi for den korte Tid, der var tilbage af Finantsaaret, og hvor der ikke var at vente nogen væsentlig Forandring i Troppelønningen eller Troppesfordelingen, kunde man ligesaa godt fra Regjeringens Side gaae paa Tro og Love med Rigsdagen, som man forlanger, at Rigsdagen skal gaae paa Tro og Love med Regjeringen, og der kan ikke gaaes paa Tro og Love for den Tid, som ligger foran den 4de Februar; den skal ind under den lovmæssige Bevilling. Altsaa er her skeet et virkeligt Misgreb, et virkeligt Feilgreb, og det er saameget væsentligere at lægge Mærke hertil, som der i det Hele taget med den Troppestykke, der er bleven holdt i Slesvig, hvilket hyppigen er bragt for her i Thinget, viistnok er begaaet en væsentlig Feil. Det er Noget, som ogsaa kommer Bevillingsvæsenet ved i en anden Retning, at man i Fredstid har beholdt under Vaaben en Troppestykke, som lovmæssigt ikke skulde være under Vaaben i Fredstid (Hør!), og derved har man